

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3500/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.940/2020/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.940/2020/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta, a Debreceni Törvényszék 102.K.701.372/2020/12. számú ítéletére, valamint Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának 2018. április 20. napján kelt MÚSZ-58016-29/2018. számú határozatára és a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal 2018. július 20. napján kelt HB/11-ÉPO/00216-5/2018. számú határozatára is kiterjedő hatállyal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint Debrecen Megyei Jogú Város Polgármestere a 2017. július 17. napján kiadott és az ÉTDR rendszerbe 2017. július 21. napján feltöltött TERV-83195-7/2017. számú településképi véleményében a Debrecen Megyei Jogú Város településképi védelméről szóló 64/2012. (XII. 13.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: régi Ör.) 2. §-a alapján engedélyezésre javasolt egy, az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben alperesi érdekeltként részt vevő gazdasági társaság által egy Debrecen belterületi ingatlanon tervezett többlakásos lakóépületet, figyelembe véve Debrecen Megyei Jogú Város Építészeti és Tervtanács 106/2017. (VII. 13.) számú szakmai álláspontját. A többlakásos lakóépületre vonatkozóan 201700069634 ÉTDR azonosítójú engedélyezési eljárás indult, mely eljárásban 2017. november 30. napján feltöltésre került a 2017. július 17. napján kelt településképi vélemény. Az engedélyezési eljárás 2017. decemberében megszűnt.
- [3] Az alperesi érdekelt gazdasági társaság (az időközbeni funkcióváltásra figyelemmel) 2018. március 19. napján építési engedély iránti kérelmet terjesztett elő Debrecen Megyei Jogú Város Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság) előtt az ugyanezen belterületi ingatlanon tervezett, szálloda rendeltetésű épület megvalósításához. Az elsőfokú építésügyi hatóság 2018. április 20. napján kelt, MÚSZ-58016-29/2018. számú határozatával építési engedélyt adott a becsatolt építészeti-műszaki tervdokumentációnak megfelelő, szálloda rendeltetésű épület megvalósítására. A határozat rögzítette, hogy a 2017. július 17. napján kelt településképi vélemény a tervezett építési tevékenységet engedélyezésre javasolta, egyben utalt a városi főépítésznek a funkcióváltást követően kiadott tájékoztatójára is, mely szerint a megvalósításra oly módon kerülhet sor, ha a funkcióváltást követően az épület tömegében, megjelenésében, telken való elhelyezkedésében, kialakításában, anyaghasználatában változatlan marad. A határozat indokolása szerint a szálloda rendeltetésű épület megfelel a Debrecen Város Helyi Építési és Szabályozási Tervéről szóló 8/2003. (V. 23.) számú rendeletében foglaltaknak is.
- [4] 1.2. A határozattal szemben az indítványozó, mint a szomszédos ingatlan tulajdonosa terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú érdemi határozat megsemmisítését, annak megalapozatlansága miatt. Az indítványozó a fellebbezésében a döntést a településképi véleménnyel összefüggésben nem támadta. A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: alperes) HB/11-ÉPO/00216-5/2018. számú, 2018. július 20. napján kelt határozatával az elsőfokú építésügyi hatóság döntését megváltoztatta, melynek keretében az elsőfokú döntést a másodfokú katasztrófavédelmi szakhatóság véleményével kiegészítette, illetőleg a módosítás részeként a határozat rendelkező részét egy további ponttal bővítette a növényállomány létesítése tárgyában. Az alperes egyebekben az elsőfokú építésügyi hatóság döntését helybenhagyta.

- [5] 1.3. Az alperes határozatával szemben az indítványozó kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte az alperesi döntés elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését. Az indítványozó számos okból vélte jogsértőnek a másodfokú határozatot, jogsérelmet a zajvédelem, a transzformátorház létesítése, az utólagos iratfeltöltés, az építmény rendeltetése, a településképi vélemény beszerzése, a rendeltetés és ahhoz kapcsolódóan a parkolóhely kialakítása körében jelölt meg. Kereseti kérelmében azt is sérelmezte, hogy a 2018. március 19. napján indult hatósági eljárásban az elsőfokú építésügyi hatóság annak ellenére a korábbi, jogerősen megszüntetett eljárásban beszerzett településképi véleményt használta fel, hogy időközben a régi Ör.-t a településképi védelméről szóló 45/2017. (VII. 14.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: új Ör.) váltotta fel, mely tartalmában is eltérő feltételeket rögzít a korábban hatályos szabályozáshoz képest. Az indítványozó azt is kifogásolta, hogy az engedélyezési eljárásban benyújtott 106/2017. (VII. 13.) építészeti-műszaki tervtanácsai vélemény is a megelőző eljárásban született. Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a beruházás nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősíthető.
- [6] 1.4. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. március 21. napján kelt 102.K.27.940/2018/42. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal megsemmisítette és az ügyben korábban másodfokon eljáró alperest új eljárásra kötelezte. Az ítélet szerint a tervezett építési beruházás a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ngtv.) hatálya alá esett, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 116. § (4) bekezdés e) pontja alapján az ügyben fellebbezésnek nem volt helye, melyre figyelemmel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság annak ellenére érdemben vizsgálta az indítványozó településképi véleménnyel kapcsolatos érveit, hogy azokra a korábbi fellebbezésében egyáltalán nem hivatkozott, és arra a következtetésre jutott, hogy a 2018. március 19. napján indult építési engedélyezési eljárásban már az új Ör.-nek megfelelő tartalommal elkészülő településképi vélemény beszerzése lett volna szükséges, ezért a megismételt eljárásban ennek pótlólagos beszerzését is előírta. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezen túlmenően a zajvédelem és a parkolóhelyek tekintetében is osztotta az indítványozó álláspontját, és ebben a körben az eljáró hatóságot további vizsgálatra kötelezte. Az ítélet a megismételt eljárás lefolytatására az alperest kötelezte, mivel álláspontja szerint az egyfokú eljárást neki kellett volna lefolytatnia az Ngtv. rendelkezései alapján.
- [7] 1.5. A jogerős ítélettel szemben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A Kúria Kfv.IV.37.827/2019/6. számú végzésével a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 102.K.27.940/2018/42. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság a történeti tényállást ugyan pontosan állapította meg, azonban az ügyben irányadó jogszabályok értelmezése során tévedett, amikor az építési engedélyezési eljárás tárgyát képező beruházást nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásnak minősítette, ami a perben téves hatásköri és egyéb eljárási szabályok alkalmazásához vezetett. Az Ngtv. 1. § (1) bekezdése minden esetben kormányrendeletben történő kijelölést ír elő, ennek hiányában azonban jogértelmezéssel egyetlen beruházást sem lehet nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek nyilvánítani. Jelen építési beruházás esetében ilyen kormányrendelet megalkotására nem került sor, ekként az nem minősülhetett nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásnak sem. Mivel az alperes az elsőfokú ítélet meghozatalának idején elsőfokú építésügyi hatósági engedélyezési jogkörrel nem rendelkezett, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogszabálysértő módon kötelezte az alperest új eljárás lefolytatására. Az ügy érdemét tekintve a Kúria azt is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévedett a településképi véleménnyel összefüggésben előadott kereseti kérelem elbírálhatósága tekintetében is. A Kúria az új eljárásra vonatkozó iránymutatás részeként rögzítette, hogy a bíróságnak elsőként az indítványozó keresetiségi jogát kell megvizsgálnia valamennyi kereseti kérelem vonatkozásában, és a településképi véleménnyel kapcsolatos jogszabálysértés érdemi vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az indítványozó igazolni tudja a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdésében írt kivételek valamelyikének fennállását. A Kúria végzésében azt is rögzítette végezetül, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül írta elő az új eljárásra vonatkozó iránymutatásában annak vizsgálatát, hogy a zajvédelmi követelmények a szálloda rendeltetéshez kapcsolódó valamennyi szempont figyelembevételével kerültek-e meghatározásra, továbbá a jogerős ítélet jogszabálysértő módon kötelezte az alperest a szükséges parkolóhelyek újbóli meghatározására is.

- [8] 1.6. A megismételt eljárásban a Debreceni Törvényszék 102.K.701.372/2020/12. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó keresetösszege jogával összefüggésben az ítélet rögzítette, hogy az indítványozó a perben kizárólag azokat az összefüggéseket és határozati rendelkezéseket teheti vitássá, amelyek a saját ingatlan használatát és hasznosítását közvetlenül érintik, ezt meghaladóan azonban az alperes határozatát nem sérelmezheti. A településképi véleménnyel összefüggő kereseti kérelem vonatkozásában a Debreceni Törvényszék azt állapította meg, hogy az indítványozó egyfajta közérdekként jelölte meg a településképi, a település arculatába való illeszkedés kérdését, mely a bíróság álláspontja szerint az indítványozó közvetlen jog- és érdeksérelemének megalapozására nem volt alkalmas. Az ítélet azt is kiemelte, hogy a peres eljárást megelőző közigazgatási hatósági eljárás kétfokú volt, azonban az indítványozó a fellebbezésében a településképi véleménnyel összefüggésben észrevételt nem tett, és a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti kivételeket sem tudott igazolni. A Debreceni Törvényszék azt is rögzítette, hogy a zajvédelem és a parkolóhelyek tekintetében az indítványozó keresetösszege joga ugyan megállapítható volt, de e két kereseti *petitum* kapcsán a Kúria végzésében már állást foglalt, attól pedig a Debreceni Törvényszék nem térhetett el.
- [9] 1.7. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.IV.37.940/2020/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet az indokolás megváltoztatásával hatályában fenntartotta. A Kúria megítélése szerint a Debreceni Törvényszék az indítványozó keresetösszege jogának hiányát helytállóan állapította meg a településképi véleménnyel összefüggésben, a településképi vélemény jogszerűsége ugyanis nem általában tehető vitássá, hanem csak közvetlen egyéni érdek fennállása esetén, ilyen körülményt azonban az indítványozó nem jelölt meg. Keresetösszege jog hiányában a Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság szükségtelenül bocsátkozott a Kp. 78. § (4) bekezdése szerinti feltételek vizsgálatába. Mindezen szempontokra figyelemmel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a Debreceni Törvényszék ítélete a jogszabályoknak megfelel, a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben nem tér el, és olyan eljárási szabálysértés sem történt, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott volna, azonban az indokolás megváltoztatása a Kp. 78. § (4) bekezdésével összefüggésben szükséges.
- [10] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát, melyben a Kúria Kfv.IV.37.940/2020/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta, a Debreceni Törvényszék 102.K.701.372/2020/12. számú ítéletére, valamint Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának 2018. április 20. napján kelt MÜSZ-58016-29/2018. számú határozatára és a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal 2018. július 20. napján kelt HB/11-ÉPO/00216-5/2018. számú határozatára is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állítja, az alábbiak szerint.
- [11] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelme körében az alkotmányjogi panasz az alábbi érveket jelöli meg. Az alkotmányjogi panasz szerint a közigazgatási hatósági eljárást követően jutott az indítványozó tudomására, hogy az érintett ingatlan korábban Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzatának tulajdonát képezte, melyet egy gazdasági társaság azt követően vásárolt meg, hogy sajtóhírek szerint „egyeztetett a városi főépítéssel a beépíthetőség és a tervek részleteiről”. Álláspontja szerint nem felel meg a tisztességes hatósági eljárás és a fegyveregyenlőség követelményének, hogy az egyeztetéseket lefolytató főépítészi hivatal volt érintett az engedélyezési eljárásban, ráadásul az elsőfokú építésügyi hatóság annak az önkormányzatnak a hatóságaként járt el, amely abban volt érdekelt, hogy az ingatlan értékesítésre kerüljön. Az indítványozó szerint amennyiben a hír igaz, akkor a főépítéssel szemben az Ákr. 22. §-a szerinti kizáró ok állt fenn. Ugyancsak a tisztességes hatósági eljárás követelményének sérelmét valósította meg az indítványozó szerint az a tény, hogy bár az indítványozó azonnali jogvédelmet is kért, az elsőfokú építésügyi hatóság a kereseti kérelmet a törvényes határidőt jelentősen túllépve, a Kp. 40. § (2) bekezdését megsértve terjesztette fel az alpereshez. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmeként értékeli továbbá, hogy mind az eljáró hatóságok, mind pedig a Debreceni Törvényszék és a Kúria *contra legem* módon jártak el akkor, amikor nem vették figyelembe az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) előírásait. Álláspontja szerint a Debreceni Törvényszék és a Kúria téves következtetésekre jutott az indítványozó keresetösszege jogával összefüggésben, mely körben az indítványozó külön is sérelmezi, hogy megítélése szerint ténytudású is megjelölt olyan joghátrányt, mely a településképi véleménnyel összefüggésben a keresetösszege jogát megalapozta. A Kúria ítélete az alkotmányjogi panasz szerint a fentiekben túlmenően azért is alaptörvény-ellenes, mert a Kúria nem tett eleget az indokolási

kötelezettségének akkor, amikor nem indokolta meg, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében megjelölt eseti döntést miért nem tartja az indítványozó ügyében relevánsnak. Az indítványozó azt is kifogásolja, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, majd utóbb a Debreceni Törvényszék ítélete egymáshoz képest is ellentétes megállapításokat tartalmaz a településképi vélemény beszerzésével összefüggésben, érvelése szerint pedig a régi Ör. rendelkezéseire az annak hatályvesztését követően indult építési hatósági eljárásban jogot alapítani egyébként sem lehetett volna.

- [12] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmeként értékeli, hogy Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályának 2018. április 20. napján kelt MÚSZ-58016-29/2018. számú határozatában nem tájékoztatta megfelelően az indítványozót a jogorvoslat lehetőségéről, az ugyanis részben egy már nem hatályos jogszabályi rendelkezést jelölt meg, részben pedig nem tért ki külön a településképi véleménnyel szembeni jogorvoslat lehetőségére sem, mely az indítványozó, mint építési ügyekben nem járatos állampolgár számára utóbb, a fellebbezési jogának gyakorlása során hátrányt okozott. Az indítványozó ugyancsak a jogorvoslatához való jog sérelmeként értékeli, hogy a másodfokú hatóság nem végezte el az elsőfokú döntés teljes körű felülvizsgálatát, melynek megtörténte esetén kiküszöbölhető lett volna a településképi véleménnyel okozott sérelem is. Álláspontja szerint az Ákr. 119. § (4) bekezdése alapján a másodfokú hatóságnak a teljes revízió elvének megfelelően hivatalból, az indítványozó nyilatkozata hiányában is észlelnie kellett volna a településképi véleménnyel kapcsolatos jogsértést, és azt megfelelően orvosolnia kellett volna.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó a Kúria ítéletét 2021. február 22. napján vette át, alkotmányjogi panaszát pedig 2021. április 20. napján, határidőben terjesztette elő. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének eleget tesz.
- [15] 3.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kétye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbírósként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság hatásköre ennek megfelelően nem terjedhet ki annak vizsgálatára, hogy az eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok helytállóan rögzítették-e a tényállást (a településképi véleménnyel összefüggésben); helytállóan értelmezték-e az OTÉK rendelkezéseit; megalapozták-e az indítványozó által megjelölt sajtóhírek, és ezek megalapozhatják-e az Ákr. vagy a Kp. valamely rendelkezésének sérelmét; határidőben terjesztették-e fel az indítványozó kereseti kérelmét; megjelölt-e az indítványozó olyan joghátrányt, amely a keresetőségi jogát eltérő jogértelmezéssel megalapozhatta volna; a másodfokú hatóság hivatalból elvégezte-e az elsőfokú döntés teljes körű revízióját az indítványozó fellebbezése hiányában; az indítványozó számára kellően egyértelmű rendelkezéseket tartalmazott-e a határozat a fellebbezési jog gyakorlásával összefüggésben. Ezen

kérdések mind külön-külön, mind pedig összességükben olyan tényállás-megállapítási, bizonyíték-értékelési, illetőleg szakjogi-törvényértelmezési kérdések, melyek nem tartoznak az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

- [18] Az Alkotmánybíróság ugyanis következetes, az Alaptörvényből fakadó gyakorlatának megfelelően a bírói döntések felülvizsgálata során nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {legutóbb például: 3401/2021. (X. 1.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. A tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképp megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolási kötelezettségből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Jelen esetben a Kúria az indítványozó által a felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatos eseti döntés vonatkozásában azt rögzítette, hogy az „más tényállás mellett született, ezért az jelen ügyben analógia útján sem volt alkalmazható” (Kúria ítélete, Indokolás [36]), mely eseti döntés ráadásul egyébként sem egy településképi véleménnyel, hanem – a Kúria indokolásából is kitűnő módon – valóban teljes más tényállás mellett, egy környezetvédelmi hatástanulmány beszerzésének elmaradásához kapcsolódóan született meg.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével nem hozható összefüggésbe {legutóbb például: 3207/2021. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [23]}, az indítványozó pedig az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőzően nyilvánvalóan élhetett (és élt is) a jogorvoslat lehetőségével. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó (szubjektív elvárásai szerint) nem kapott kellő részletességgel tájékoztatást a jogorvoslat lehetőségéről, pedig már csak azért sem vetheti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, mert az indítványozó erre az évrre az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőző eljárásában egyébként sem hivatkozott. Az a tény pedig, hogy az ügyben az indítványozó számára összességében kedvezőtlen döntés született, még nem hozható összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog esetleges sérelmével.
- [21] Sem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, sem pedig a XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét nem vetheti fel végezetül az indítványozó azon érve, hogy az indítványozó kifejezett fellebbezése hiányában az ügyben eljáró másodfokú hatóság hivatalból nem észlelte az elsőfokú döntés olyan állítólagos hibáját, melyre az indítványozó egyébként maga sem hivatkozott. Miközben az Ákr. 119. § (4) bekezdése valóban lehetőséget biztosít (és nem pedig kötelezettséget teremt) a másodfokú hatóság számára a fellebbezésben foglaltaktól való eltérésre, ez a rendelkezés nem értelmezhető akként, hogy az indítványozó a bármely okból nem kellő részletességgel előterjesztett fellebbezése esetleges hiányosságait utóbb a másodfokú hatóság, illetőleg bíróság eljárása alaptörvénysértő hiányosságaként hívhatta fel, akként, hogy a hatóságnak, illetőleg a bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna valamely olyan törvénysértő körülményt, amelyet egyébként maga az indítványozó sem észlelt korábban. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből és XXVIII. cikk (7) bekezdéséből e vonatkozásban kizárólag az indítványozó fellebbezésében foglaltak érdemi megvizsgálásának kötelezettsége (és nem pedig az indítványozó szubjektív elvárásait tükröző, kifejezett kérelemmel alá nem támasztott terjedelmű hivatalbóli felülbírálatra vonatkozó kötelezettség) vezethető le.
- [22] Mindezen szempontok figyelembevételével az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, az indítvány pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg, ekként nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételek egyikét sem.

[23] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2021. november 9.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/949/2021.

